

Čís. 15279.

K §§ 904, 1478 obč. zák.

Kdy se počíná promlčení pohledávky, jejíž zaplacení slíbil dlužník podle možnosti nebo až se dá.

(Rozh. ze dne 10. června 1936, Rv II 772/34.)

Žalobkyně domáhá se žalobou zaplacení zažalované pohledávky tvrdíc, že pohledávku tu žalovaná 2. prosince 1929 uznala za svůj vlastní dluh a zavázala se ji spláceti žalobkyni podle možnosti. Proti žalobě namítla žalovaná promlčení zažalované pohledávky, protože prý žalobkyně nepokračovala řádně ve sporu. Před skončením jednání v první stolici pak přednesla, že žaloba jest předčasná vzhledem k obsahu uznání pohledávky z 2. prosince 1929 a žádala, by byly stanoveny event. splátky ve smyslu § 904 obč. zák. Žalobě bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í m s o u d e m v o t á z c e, o n í ž t u j d e, z t ě c h t o

d ů v o d ů :

Tvrdí-li žalovaná, že žaloba jest předčasná, uplatňuje tím, že ještě nenastala splatnost zažalované pohledávky. Promlčení však předpokládá, že právo mohlo býti vykonáno (§ 1478 obč. zák.), že tedy splatnost pohledávky už nastala. Promlčení pohledávky, jejíž zaplacení slíbil dlužník podle možnosti nebo až se dá, nepočíná se už slibem takto platiti, nýbrž teprve, když nastala objektivně možnost platiti u dlužníka. Jestliže tedy žalovaná namítla předčasnost žaloby, tvrdila tím vlastně, že splatnost zažalované pohledávky ještě nenastala, což znamená, že lhůta promlčecí nezačala vůbec běžeti. Dále však neuvedla žádné skutkové okolnosti o tom, kdy nastala u ní možnost spláceti převzatý dluh, v které době tedy měla žalobkyně objektivně možnost uplatniti svou pohledávku, což by byl počátek promlčecí lhůty. Podle vlastního přednesu žalované není námitka promlčení odůvodněna.

Čís. 15280.

Uznal-li krajský soud svou příslušnost byť i jen tím, že rozhodl ve věci samé, nelze rozsudek napadati proto, že je příslušný soud okresní.

(Plen. rozh. nejv. soudu ze dne 12. června 1936, Pres. 977/36.)

V rozhodnutích Sb. n. s. čís. 217 a 2641, dále R I 482, R I 427/27, Rv II 899/29 a Rv I 1458/34 vyslovil nejvyšší soud, že předpis § 45 I. j. n. předpokládá, že sborový soud rozhodl o své příslušnosti po jednání výrokem.